

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 27-05-2021

Znak: PNK.I.4130.45.2021

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLIII/863/2021 Rady Miasta Kielce z dnia 22 kwietnia 2021 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych Miasta Kielce, wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie, wysokości opłaty dodatkowej oraz sposobu pobierania tych opłat w części dotyczącej § 17 ust. 2 i § 20 Regulaminu strefy płatnego parkowania w Kielcach stanowiącego załącznik nr 3 do uchwały.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 22 kwietnia 2021 r. Rada Miasta w Kielcach podjęła uchwałę zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych Miasta Kielce, wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie, wysokości opłaty dodatkowej oraz sposobu pobierania tych opłat. Uchwała została przekazana do Wojewody Świętokrzyskiego w dniu 28.04.2021 roku.

W wyniku przeprowadzonej analizy prawnej uchwały Organ nadzoru skierował do Rady Miasta Kielce zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego wskazując na istotne naruszenie prawa. Rada Miasta Kielce udzieliła wyjaśnień w określonym terminie i podtrzymała swoje stanowisko o zgodności uchwały z prawem. Stanowiska tego nie podziela Organ nadzoru.

Podstawę prawną uchwały stanowił m.in. art. 13 b ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. j. Dz.U. 2020 poz. 470 ze zm) zwanej dalej u.d.p., stosownie do którego rada miasta na wniosek prezydenta miasta, zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego

niepodlega

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

parkowania. Rada miasta, ustalając strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego parkowania:

1) ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a lub b, z tym że opłata za pierwszą godzinę postoju pojazdu samochodowego nie może przekraczać:

a) w strefie płatnego parkowania - 0,15% minimalnego wynagrodzenia, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564),

b) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania - 0,45% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w lit. a;

2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;

3) określa sposób pobierania opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.

W Rozdziale V Regulaminu strefy płatnego parkowania w Kielcach stanowiącego załącznik numer 3 do przedmiotowej uchwały zwanego dalej Regulaminem Rada Miasta Kielce w § 17 ust. 2 postanowiła, że „Nieumieszczenie abonamentu lub identyfikatora w sposób określony w § 7 ust. 6 regulaminu, w sposób całkowicie widoczny z zewnątrz jest równoznaczne z niewniesieniem opłaty za parkowanie”.

Stosownie do postanowień art. 13b ust. 4 pkt 3 u.d.p Rada Miasta Kielce, ustalając strefę płatnego parkowania określiła sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt.1 tj. opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych: a) w strefie płatnego parkowania, b) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania. Ustawodawca wprowadził obowiązek pobierania opłat za parkowanie. Tymczasem Rada Miasta Kielce ustaliła, że nieprawidłowe udokumentowanie uiszczenia opłaty równoznaczne będzie z niewniesieniem opłaty za parkowanie. W tym miejscu Organ nadzoru wskazuje, że uchwała Nr XLIII/863/2021 Rady Miasta Kielce z dnia 22 kwietnia 2021 r. zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych Miasta Kielce, wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie, wysokości opłaty dodatkowej oraz sposobu pobierania tych opłat stanowi akt prawa miejscowego. Zgodnie z art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji RP akty prawa miejscowego są źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Organy samorządu terytorialnego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego

obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Akty prawa miejscowego, jako źródło powszechnie obowiązującego prawa o ograniczonym zasięgu terytorialnym są aktami normatywnymi niższego rzędu, które powinny być zgodne z aktami prawnymi wyższego rzędu. Zdaniem Organu nadzoru „rozszerzenie w drodze aktu prawa miejscowego pojęcia nieuiszczenia opłaty za parkowanie w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.) poprzez objęcie nim także sytuacji, gdy kierowca uiścił wprawdzie opłatę za parkowanie, ale nie umieścił za szybą pojazdu dowodu uiszczenia tej opłaty lub umieścił go w sposób uniemożliwiający bezpośredni odczyt z zewnątrz pojazdu przez upoważnionego kontrolera lub inkasenta, stanowi przekroczenie ustawowego upoważnienia zawartego w art. 13b ust. 4 pkt 3 ustawy o drogach publicznych.” (Wojewódzki Sąd Administracyjny z siedzibą w Szczecinie w wyroku z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt II SA/Sz 1329/12). Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że Rada Miasta Kielce regulując w akcie prawa miejscowego kwestię określoną w §17 ust. 2 bez wyraźnego upoważnienia ustawowego naruszyła w sposób istotny art. 13 b ust. 4 pkt. 3 ustawy o drogach publicznych.

Zastrzeżenia organu nadzoru dotyczą także § 20 Regulaminu. Rada Miasta Kielce ww. paragrafie uchwaliła, że „1. W przypadku nieuiszczenia opłaty dodatkowej w terminie określonym w § 18 ust. 2, MZD podejmie czynności windykacyjne. 2. Należna, nieuiszczona opłata dodatkowa podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji”. Organ nadzoru wskazuje, że tryb egzekucji opłaty dodatkowej określony został w art. 40 d ust. 2 u.d.p. Przepis niniejszy przewiduje, że opłata, o której mowa w art. 13f ust. 1, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Rada Miasta Kielce dokonała modyfikacji i powtórzenia zapisów ustawowych.

W kwestii uregulowania w uchwale dotyczącej ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych, wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie, wysokości opłaty dodatkowej oraz sposobu pobierania tych opłat sposobu postępowania windykacyjnego wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt II SA/Bk 438/20. Skład orzekający wyraził pogląd - „wskazywanie sposobu egzekucji należności z tytułu opłat dodatkowych nie należy do kompetencji rady miasta. Uregulowanie tej materii stanowi wyjście poza zakres upoważnienia ustawowego, albowiem art. 13f ust. 2 ustawy o drogach publicznych - będący podstawą prawną do podjęcia uchwały w omawianym zakresie - nie upoważnia organu samorządowego do ustanawiania trybu dochodzenia należności z tytułu opłat dodatkowych, a jedynie do określenia wysokości i sposobu

jej pobierania. Tryb egzekucji opłaty dodatkowej został natomiast uregulowany w art. 40d ust. 2 ustawy o drogach publicznych”.

Mając na uwadze powyższe Organ nadzoru stwierdza, że Rada Miasta Kielce uchwalając zapis §20 Regulaminu w sposób istotny naruszyła art.13f ust. 2 u.d.p. Ponadto należy nadmienić, że w orzecznictwie sądowoadministracyjnym wielokrotnie podnoszono, iż powtórzenia i modyfikacje zapisów ustawowych w aktach prawa stanowionych przez organy jednostek samorządu terytorialnego, należy zakwalifikować jako istotne naruszenia prawa. (Patrz np.: Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 16 stycznia 2020 r. II SA/Ke 932/19)

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Podpis
Zbigniew Koniusz
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1690304.4335718.5229441
Nazwa dokumentu	rozstrzygnięcie nadzorcze.pdf
Tytuł dokumentu	rozstrzygnięcie nadzorcze
Sygnatura dokumentu	PNK.I.4130.45.2021
Data dokumentu	2021-05-27
Skrót dokumentu	248A3DCBCD5D38C7FCEFABE5C476AA3B3D9FA474
Wersja dokumentu	1.6
Data podpisu	2021-05-27 11:47:51
Podpisane przez	Zbigniew Adam Koniusz Wojewoda Świętokrzyski
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.102.6.6.33866

Data wydruku: 2021-05-28

Autor wydruku: Sekretariat WPNiK w zastępstwie za Antoszevska-Mazur Izabela (Inspektor - Justyna Janik)